

Romanssi

M. Wegelius

Alto solo
Sops.
Alto

Till skogs en li-ten få-gel flög, Han sjöng, det kvälles

ren far-väl. Far-väl jag fly-ger bort du go-da själ, långt bort, långt bort, långt bort, långt bort.

Far-väl, Far-väl! Far-väl! Far-väl! långt bort, långt bort, långt bort.

långt bort, är jag i-från dig in-nan kort! far-väl! far-väl! långt bort, långt bort, långt bort.

långt bort, långt bort, långt bort, långt bort, långt bort.

far-väl långt far-väl! är jag från dig in-nan kort! Jag bort dim! långt bort, långt bort, långt bort, långt bort, långt bort.

dim. långt bort, långt bort, långt bort, långt bort, långt bort.

Text: P.O.A. Allerbom (1790-1855)

hörde lil-la få-gelns sång

Och barnen blev än vid än trång,

Så ljudligt

och barn-omen blev än vid, än trång.

mf *pp*

resc.

hård, så sorgligt klar, Den un-der-ba-ra stäm-man var. Bröst

hård, så klar. så klar den var. Bröst

hård, så klar. så klar den var. Bröst

pp *mf*

bröst, bröst, bröst, För-gås du af kval eller tröst?

bröst, bröst bröst, för-gås af kval, kval,

av kval,

p

pp af tröst! *mf* Snart bla-den höl-lo fjär och när.

resc. Ach, din, kvad jag, nu ar

av tröst!

pp *mf*

kös-ten här. sö-----der tranan styr din som-mar-
 sin svärmät sö-----der tra-nan styr, Och som-mar

gäs-ten sva-lan flyr! Lund säg, lund säg, Flyr även kärlek så sin
 gäs-----ten flyr. Lund säg, lund säg

väg. Men ä--rets hjul lopp has-tigt
 lund säg, lund säg. Men ä--rets hjul lopp has-tigt
 lund säg, lund säg

om. sol--sten få-geln ä--ter-kom Han sjöng Han
 om. Med sol--sten han kom, Han
 Med sol--sten han kom, Han
 Med sol--sten han ä--ter kom

